دخالت در سیاست وتشکیل گت فعال درمبارزه روزمره ضد استبداد ضد ارتجاع وضد استعمار از حقوق مسلم ووظیفه ملی وطبقا تی تمام زحمتکشا ن اعم از کار گرا ن ، دهقانان، پیشه وران، روشنفکران و محصلان کشور است .

۲۱مارچ

روز بین المللی اعتراض علیه تبعیض نژادی

تمام نیرو های دمو کراتیک وترقیخواه جهان پر چم مخالفت علیه سیاست منفور تبعیض نـژادی بـرافراشته ، انز جارو تنفر عمیق خود رابـه مناسبت این سیا ست غیـرانسانی ابراز می کنند .

اسامبلهٔ عمومیسازمان ملل متحدسال گذشته دربیست ویکمین دورهٔ اجلاسیه خود باوجود مخالفت شدیدنژاد پرستان‌موفق گردیدروز۲۱مارچ رابنام روز بین‌المللی اعتراض علیه‌تبعیض نژادی تثبیت نماید .

بـعـد ا ز شکـست فا شیـزم وملیتاریزم د ر جنگ جـها نی دوم، جنبش های آزادیبخش مـلـی بـه موفقیت های‌در خشانی نائل گردیده و با عمنوایی عوامل قوی دیگر ، در صحنهٔ بین‌المللی باعـث تشد ید بحـران در سیستم مستعمرا تـی امپریالیزم گردید. درمدت کمتر از ۲۵ سال ، بیش از ۷۰ کشور بـه آزادی سیاسی خـود رسیدنـد . به تناسبیکه بر تعـداد کشور هـا ی مستقل آسیا و افریقا در ساز مان ملل‌متحد افزوده شد ، مبارزه علیه تبعیض‌نژادی نیز کسب‌شدت نمود. کشور های مستقل آسیا و افریقا به پیشتـهنگی و پشتیبانی کشور ها ی صلحدوست ، تدابیر جدئی را بـه غرض محو کامل سیاست تبعیض نژادی تعقیب نمودند .

تثبیت ۲۱مارچبحیث‌روز بین‌المللی اعتراض علیـه تبعیض نـژادی د ر معیار جهانی، پدیـدهٔ زنـده ای از همکاری و نیرو مندی قدر تـها ی صلح، آزادی و دموکراسی بشـمـا ر میرود، معهذالک کشورها وقدرتهایی استند کـه با شیوهٔ کثیف تبعیض نژادی کرامتو آزادی انسانراتهدید وزیر پا می‌کنند ، مـن جمله نـژاد پرستان سفیدپوست افریقای‌جنوبی، رودیشیا وتبعیض طلبان پـر تگالی تا کنون به این بدعت گری‌ستمگرانه و کـلاسیک نظـام استعمـا ر قویا پابندی نشان میدهند وملیونهاانسان را در سر زمین های اجدادی شان تـحـت شکنجـه ، ستم واستثمـا ر وحشیانه قرار داده اند .

درین روزها جهانیان نـاظر نیگین ترین فجائع نژاد پر ستان رودیشیا استند. تـوفـانی از ا عتـر ا ضات ترقیخواهـان و عناصر دٔ موکـرات جهان علیه اعدام وحشیانـه وطـن پرستان رودیشیا ونظام نژاد پرست آن برخاسته است.

پرچم ، نـا شر انـد یشه های دموکراتیک خلق افغانستان این‌فجائع شرم آور را محکوم کرد .

نـو روز ما ، که با روز اعتراض ملل متحد علیه تبعیض‌نژادی‌مصادف شده است ـ ما را متوجه می‌سا زد که هنوز در معیار ملی و جهـا نـی ماموریت عمده وخطیری در برابر ما قرار دارد ، ماموریتیکه بحیث یـک ملت ،وفـا داری وهمبستگی ما را به مردم ستمدیدهٔ کشور مـا و تـمام بشر یت زحمتکش آزمایش خـواهد کرد .

پرچم ، ۲۱ مارچ را که سمبو ل مبارزه علیه تجاوز وغار تگری نیرو های امپر یالیستی جهانی است ، با مید بیـروزی ستـمکشان عـلیه ستمگران استقبال می‌کند و وفاداری خود رابا مر صلح ، برابر ی،آزادی در جهان اعلام میدارد .

از (ص ۲)

درباره ...

ـ از بین بردن ذهنیت تبعیض در سر تاسر دستگاه دو لتیافغانستان.

ـ تامین نیاز مندیهای ما موران دولت و خا نواده ها یشان بصورت عادلانه و قطع کامل ریشه ارتشاء از طریق تطبیق جزا های سنگین بـه رشوه ستا نان و حا میـان شـا ن، بدون استثناء وتبعیض‌ازبالا تاپایان.

تجارب ملل پیشرو و تر قیخواه جهان، مبین این حقیقت است کـه ایجاد یك دستگاه اداری سالم‌وفعال جوابگوی نیاز مندیهای مردم، صرف از طریق قطع کردن دست‌مفتخواران واجتماع وایجادیك تحول اسا سی‌در ماهیت طبقاتی قـوای دو لت کـه دستگاه اداری موجود آله و افز ار کار آنها ست، امکان پذیر است .

باین معنی که تا در این مرحله‌تاریخی حکومت دمو کراسی بر مبنای یـك جبهه متحد دمـو کرا تیك و مـلی بوجود نیاید، در وضع واحوال‌موجود امیدی‌برای هیچگونه اصلاحات عمقی اداری برده نمیشود، ولـو ده هـا کمیسیون پر خرج تشـکیل گـردد و صدای دستگاه تبلیغاتی حکومت گوش ها را پـر سازد. حکومت هادر افغانستان از لحاظ ما هوی و شکلی ناتوان تر از آنند که واقعاً در را ه رفع امراض مزمن و عمیق دستگاه اداری نقش مؤثری ایفا کنند.

این کار عظیم خلق افغا نستا ن ونیرو های ملی ودمـو کرا تیك ، وطن‌پرست و تر قیخواه کشور است که‌پایبند و تو سعه نهضت،حکومت دمو کرا سی ملی را ایجاد کنند و دستگاه اداری نوین، مترقی، مر دمی ودموکراتیك یعنـی دستگاهی را که واقعا بمردم افغانستان خد مت کند، تاسیس نمایند. وظیفه ما مو ر ا ن یك دستگاه اداری نوین و متر قی است کـه مسؤولیت خـود را د ر قبال خلق تشخیص دهند وجواب‌گوی منافع خلق باشند ودر جهت ر شد اقتصاد و فر هنگ کشور کار کنند وبرنج‌های اکـثریت عظیم مـر د م بیاننـد بشند، بمردم اتکاء نمـا یند وخودرا و قف آزادی مردم وساختمان

از (ص ۳)

یك‌سال دیگر ...

های مبارز و نجیب کشور، سا ل مبارزات اصولی و هشیا رانه ملی ودمو کرا تیك ضد استبداد ، ضد ارتـجاع و ضـد استعـمار و سال پیروزی در خط مشی جاری بر ا ی تحقق وظائف مبرم روز، سال‌تدارك برای تشکـل نیـرو ها و طبقـات زحمتکش، سال‌احیای‌همبستگی‌ووحدت نیروی های تر قیخواه وطن پرست،

سال اشغال مواضع جدیـد سنگـر ارتجاع ازطرف نیـرو های تـحول طلب کشور به جهت ایجاد حکو مت دمو کراسی ملی باشد.

سال ۱۳٤۷ سال مهم و حیا تی است. سال پر مسئولیت بر ا ی ماست. افغا نستان جدید در برابرما تجلی میکند. بـر ماست کـه از آن دلیرانه استقبال کنیم و با هیو لای ترس، بی اعـتمادی و بـه بیـنی وداع کنیم !

پیروزی ازان ماست !

خلق رنج دیده افغا نستان تنها در پر تو جهان بینی علمی خـلا ق وایدیالوژی پیشروعصرماوبه رهبری طبقه ز حمتکش و پیش آهنگ آ ن، در دامان آزادی، صلح، استقلال‌ملی ودمو کراسی و ترقی اجتماعی درزیر پرچم نظام نوین اصالت اجتما عی علمی هدف غائی شاد وخرم‌زند گـی خواهند کرد.

پرچم

به دو زبان پښتو ودری فعلابـر و ز هـا ی

پنجشنبه نشر می‌شود

سال تاسیس: حوت ۱۳٤٦

صاحب امتیاز ومدیر مسؤول:
سلیمان (لایق)

آدرس: غوثی مارکیت
محمدجانخان واټ
کابل ـ افغانستان

نمبرحساب جاری جریده: ۳۸۵۳ پښتنی تجارتی بانك

اشتراك

مرکز: سالانه ۱۰۰ ـ افغانی
ولایات و پښتونستان : سالانه ۱۱۰ ـ افغانی
خارج کشور: سالانه ۱۰ دالر
قیمت یك شماره: ۲ ـ افغانی

مطبعه دولتی

پرچم

ناشر اندیشه های دموکراتیك خلق افغانستان

شماره (دوم) پنجشنبه اول‌حمل۱۳٤۷ هـ ـ ۲۱ مـارچ ۱۹٦۸ ع

ببرك (کارمل)

در بارهٔدستگاه اداری افغانستان

«مردم فریادمیکشند: هرگز نه ! »

طبق گزارش دستگاه های تبلیغا تی حکومت، کمیسیونـی بـرای ایجاد «یك‌دستگاه سلیم فعال اداری جهت بهبود کار دولت، رفاه ما مو ر یـن و فراهم آوردن تسهیلات درمراجعات عامه مردم» (اینیس دوشنبه ۲۹ دلو ۱۳٤٦) تاسیس گردید کـه بتاغلی اعتمادی صدراعظم آنرا در ۲۸ دلو افتتاح کرد.

باستنادانعکاسات افکار عامهٔ مردم وبنا بیـه های و کـلا در شو ر ی و بخصوص براساس اعتراف غیـر مستقیم بنا غلی صد راعظم که در بالا تذکر رفت، دستگاه ا داری‌دولت افغانستان سلیم نیست یعنی معیوب وفاسد است. فعال نیست یعنی‌راکه است. بهبودی در کار نیست یعنی منحط است. ماموربن دولت رفا هیت ومصئونیت ندارند، یعنی به فسا د و رشوه ستانی سوق داده میشو ند. تسهیلات در مرا جعات عامه مر دم وجود ندارد، یعنی مردم آزار است.

حقایق تلخ و مهلك دستگاه اداری کشور مبین این واقعیت است کـه وطن ما بموازات یك تحو ل بنیا د ی یك اصلاح عمقی در دستگاه اداری شدیداً نیاز مند است. «بمنظوراینکه دستگاه اداری دولت طبق منافع یکی دو طبقه و قشر های میتاز تو چك جامعه بکار برده نشود، مصا لـح عالیه طبقات عظیم خلقهای دهات و شهر های کشور ایجاب می‌نما ید که این دستگاه روی واقعیت ها ی اجتماعی و علمی اصلاح گردد.

برای تحقق بخشیدن باین منظور تعیین وظیفه نوری علیه جمیع فساد اداری، خود نوری ها، بی قا نو نی وبی دسپلینی، ارتشاء ، شیوه های کاغذ پرانی و معطلی عمدی کارهای مردم واستبداد، مبارزه بعمل‌می‌آید.

برای تهیه زمینه‌ی شرافتمندانه و شا یسته معلمان، ما موران، اجیران، مستخدمان دولت و مؤسسات، تدابیر موثرا تخاذمیگردد.» (فقره پنج فصل سوم امور اجتماعی‌مرام دموکراتیك خلق.)

وا قـعیـت اینست کـه : «... دمو کراسی و قانون اینباسی تاکنون در حرف است نه در عمل. ظلم و ستمگری با تمام و حشت خود د ر جامعه حکمفر ماست، مـردم آزا د نیستند، هزاران انسان مظلوم وطن دردستگاه فـا سـد اداری نخستوبت سرگردانند، طبقات حاکمه ومتنفذین محلی متحداً بـا ماموربن عا لیرتبه حکومت‌خودسرانه‌حقوق‌خلق‌کاز کرد ا بلابیرحمی لگد مال میکنند، ر شوه ستانی و قانون شکنی آنها نه‌حدودی دارد ونه جزائی.»

بنابر این، مصالح وطن و مردم ما هر چه زودتر ایجاب می نما ید که نخست چگو نگی و عیوب عمده وعلل اساسی امراض دستگاه اداری‌دولت افغانستان بصورت عمقی افشا گردد ودرضمن بصورت کلی وفورمولبندی‌ـ شده طریق واقعی ریشه کن سا ختن وراه ایـجادیك تـحول بنیا دی در دستگاه اداری کشور نشان دا ده شود .

خصوصیت و عیـوب عمده دستگـاه اداری افغانستان:

حقایق مبین این واقعیت است که دستگاه موجود دولتی افغا نستا ن بطور عموم، و سیله زجر دهنده ـ استثمار ستمگران با نفوذ محلی واز یورش ماموران بی رحم، چو ن آهنگ یکنواخت و محزون، انعکاس جانگداز داشت. ولی با وصف آ ن مردم با شکیبا یی و بـرده با ر ی وروحیهٔ بالقوه پیکار جو یی انتظا ر می کشید ند تا باز هم صدای نجات

بخاطر روز بین المللی زنان

پر چـم : روز هشت مـارچ روزبین‌المللی جنبش جهانی‌زنان رابتمام مادران، خواهران ودختران زحمتکش‌و نجیب افغانستان از صمیم قلب تبریك میگـوید وبمناسبت این روزبزرگ اعلام‌میدارد‌که زنان‌افغانستان طی تاریخ مبارزات‌ملی‌کشور، باوصف‌محرومیت های گونـا گون ، ازخود شهامت ها و قهرمانی های فراوانی‌نشان داده انـد . اکنـون هم زنان شرافتمند وستمدیده کشور مابرای‌احقاق حقوق خوداتحادیه دموکراتیك زنان را سازمان‌میدهند ودوش‌بدوش‌مردان، توأم باتقوای افغانی دراحراز مقام خویش بحیث عضو تام الحقوق‌اجتمـاع د ر راه صلح و آزادی و دموکراسی دلیرانه مبارزه می‌نمایند.

پرچم سال نو را تبریك میگوید

کشور بـا ستانی و محبوب مـا افغانستان سنن عالیه وجشن هـای ملی پر افتخار فـراوان دارد. جشن نوروز یکی از این اعیاد با ستانـی مردم ماست .

جشن نوروزمظهرعالیترین روحیه‌خوشبینی ملت ما برای زندگی نوین، ایجاد سرور وخوشبختی برای خودو بشریت زحمتکش وپیشتاز تاریخ بشمار می‌رود .

جشن های باستانی ملی ما، عموماازعشق مردمان ما به طبیعت و کـار وفصل نوین زندگی وزحمتکشی‌توده‌هـای عظیم بزر گـران سر چشمه می‌گیرد .

عید سال نو یاعید نوروز نشانهٔ‌سرنگون شدن کهنه وظهور نوجوانی وسرسبزی طبیعت ، مظهر آرمانها،پیروزی ها وامید های نـوین خلـق کارگر برای کار ومبارزه است .

پرچم دموکراتیك خلق در حالیکه‌تبریکات صمیمانه خودرابه هموطنان و ز حمتکشا ن محـر و م کشور،به مناسبت حلول سال نـو ابـراز می‌دارد ـ عمیقا امید وار است کـه‌سال‌نو ، سال رشد مبارزه ونهضت جانبخش، سال پیروزی نیرو های‌صلح وآزادی درجهان ، سال وحدت رانحاد نیرو های دموکـراتیك ملی،مترقی ووطنپرست کشور بـاستانی افغانستان باشد .

آنروز دور نیست که ملت مابوغ‌ظـلم و ستمگـر ی را بدور افگنـد وجنبش های شادمانی وملی خود رابا‌آزادمنشی برگزار کند .

پرچم بهار افغانستان نوین،پرچم‌تجدید حیات ملی کشور مـا از دور نمایان است! خلقها بپیدار میشوند! سال نو، سال جدید مبارزه مقدس ما فرا میرسد !

م.ا. خیبر

یکسال دیگر بررنجهای عظیم مردم

افغانستان گذشت

سالیکه سپری شد، مانند ده ها سال دیگر چیزی جـز کـر سنگی، زنده پوشی و بر هنگی، بیما ری، بیسوادی، ظلم وستمگری‌ومحرومیت برای اکثریت مطلق مردم ز حمتکش کشور ما در بر ندا شت. فر یا د توده های بینوا از فقدان نان،آزادی واز استثمار ستمگران با نفوذ محلی امتیا زات خویش، بمقصد تحت‌ستم قرار دادن مـر دم و بـهـره کشی بی‌رحمانه توده‌های‌عظیم خلق کشور، بمنظور اجازه دادن نفوذ نظرات‌سوء استعماری در داخل چر خهای‌دستگاه ارزمامورا ن بالا رتبه یابیرو کرا تهای نا توس از «روز قضاوت ملی» که از طبقه حاکمه ار تجاعی نما یند گی میکنند. پایـه های دستگاه اداری کشور بر شالوده استبداد، ار تجاع وبقا یای شیوه استعما ری استوار است. گروه محدودی از صا حبان قدرت ، دستگاه اداری را بمثا بـه وسیله نیرو مند برای‌حفظ منافع و امتیا زات خویش، بمقصد تحت‌ستم قـرار دادن مـر دم و بـهـره کشی بی‌رحمانه توده‌های‌عظیم خلق کشور، بمنظور اجازه دادن نفوذ نظرات‌سوء استعماری در داخل چر خهای‌دستگاه

(ص۲)

ایست در دست یك گروه محدو دی ازماموران بالا رتبه یابیرو کرا تهای نا توس از «روز قضاوت ملی» که از طبقه حاکمه ار تجاعی نما یند گی میکنند. پایـه های دستگاه اداری کشور بر شالوده استبداد، ار تجاع وبقا یای شیوه استعما ری استوار است. گروه محدودی از صا حبان قدرت ، دستگاه اداری را بمثا بـه وسیله نیرو مند برای‌حفظ منافع و امتیا زات خویش، بمقصد تحت‌ستم قـرار دادن مـر دم و بـهـره کشی بی‌رحمانه توده‌های‌عظیم خلق کشور، بمنظور اجازه دادن نفوذ نظرات‌سوء استعماری در داخل چر خهای‌دستگاه

(ص ۳)

از (ص اول)

دربارهٔ دستگاه اداری افغانستان

اداری حکومت ، اعم از سا حهٔ اقتصادی، مالی، تجاری، فر هنگی وسیاسی بکار میبرد.

درست است که در دستگاه اداری کشور یك عدهٔ معدودی از قشر فوقانی طبقات ز حمتکش، در این اواخر راه یافته اند، و لی بکمال تاسف باید خاطر نشان ساخت که دستگاه اداری را چنان عیو ب اساسی وامراض مزمن فرا گر فته است که به استثنای یك‌عده ا ز ماموران کم رتبه و متو سط ر تبه ، دیگر اکثریت آنها در «کان نمك، نمك شده‌اند» واز طبقه و مردم خود جدا گردیده و حتی طبق د ستو ر، گرداننده سیاست ضد مردمی اند. به هر حال باید درنظر داشت که تعیین کننده سیاست دستگاه اداری کشور مشتی‌ازصاحبان نفوذوبا‌امتیاز است، نه ماموران متو سط ر تبه وکم رتبه که مجریان دستور اند. دستگاه اداری باندازه ای از نیاز زمان پدور است که حتی سه حکومت‌پیهم‌مجبور شده‌اند که در خط مشی خود اقلا ازلحاظ «نظری» دادسخن ازضرورت اصلاح دستگاه اداری بز نند.دستگاه اداری افغانستان بنابر خصو صیت ضد مردمی و ضد دمو کرا تیك خود قادر نیست که افکار عامه، نظا ر ت عامه، ومصالح عامه را بپذیرد. روی این خصو صیت است که حتی‌قوانین موضوعه دولت نمیتواند مورد تطبیق قرار گیرد. یکی‌از مشخصات‌رو بنائی کشور های‌عقب‌مانده مثل افغانستان، عدم اجرای صحیح قانون است که دوائر آن آزادی های او لیه‌واساسی مردم بنفع‌استبداد وارتجاع‌واستعمار بی‌رحمانه لگد مال میشود واعتنائی به ارزش های قانون اساسی کشو ر نمیگردد.

درماده یکصدو دهم قانون اساسی تذکر رفته که: «از جمله اهداف این قوانین تعمیم جرگه ها تادرجهٔ قری وتأمین اشتراك روز افزون آن د ر اداره محلی میباشد» ولی علی رغم‌این روحیه دمو کراتیك قانون اسا سی، در سیستم اداری ما اصل مرکزیت به‌حد افراط رسیده و کو چکتر ین امور مربوط به اطراف، و لا یا ت ومحلات طبق دستور از مرکز، ا ز کابل، از وزارت خا نه ها بصو رت کیف ما یشا تعمیل میکر د د که در نتیجه باعث عقب ما نه گی فوق‌العاده و خشتناك ولا یات‌ومناطق دور افتاده کشور، از نظر اقتصا دی و فر هنگی، گردیده است.

از فحوای نظر ا ت حکومت و استنباط نادرستی که ازفیصله های ولسی جرگه راجع به تنقیص بودجه از لحاظ تشکیلات بو جود آ مده، چنین معلوم میشود کـه حکو مت میخواهد یك عده از ما مورین کشور را بدون اینکه کار های مفیدوتولیدی برای آن ها تهیه ببیند، به اصطلاح «اضافه بست» نماید.

بکمال تاسف باید اعلان دا شت که سیا ست تبعیض قو می، زبانی ومذهبی و طبقاتی از سا لیان دراز دامنگیر دستگاه دولتی افغا نستا ن است .

واقعیت این است‌که‌یکی از عیوب د ستگاه اداری ما مسالـه تـورم تشکیلاتی‌وایجادکرسیهای‌تضمیع‌کنندهٔ غیر ضروری برای « آغازاد ه ها» وصاحبان اصل و نسب، وبه‌اصطلاح نوبدوران رسنید گان د ستور بردار میباشد.

پرواضح است کـه در دستگا ه اداری افغا نستان راه تر فیع‌واشغال کر سی های پلند بالا وایجاد زندگی مرفه برق آسا، صرف برای‌آن‌اقلیتی امکان پذیر است که طر فدار جدی سیاست د ستوری محافل حا کمه کشور باشند.

- اساسا تاکنون مساله مصئونیت ، شایستگی ، صلاحیت ، استعداد ، وطن پر ستی و ترقی خواهی عد ه کثیری از مأموران‌از حمتکش‌وتحصیل کرده‌درر شته‌های‌سیاسی، اقتصا دی، اداری، فرهنگی و فنی مطرح بحث حکومتها در افغا نستان نیست .

در دستگاه اداری مو جود کشور اکثریت مطلق تحصیل کرد گا ن در رشته های غیر مسلکـی خـو د مشغول کار اند. طبق تحقیـقات و آ مار پا یش هائی که صورت گر فته است، بیش از ده فیصد از استعداد تحصیل کردگان در کشور، بهـره برداری‌نمیگردد،و حد او سط درتمام طول وعرض دستگاه اداری بیش از یك الی دو سا عت کار با ثمرومثبت انجام داده نمیشود.

نظام بیرو کراسی فا سد وکار ـ ومحلات طبق دستور از مرکز، ا ز شکن درامور، کا غذ پر انی ها ی بی مورد ، عـدم احساس مسؤولیت وهرج‌ومرج در کار ها، مقررات‌پیچیده وناقص، کندی هلاکت بارجریان‌امور از آن مسائل مبر هن است که‌هرروز بباد مردم را بلند میکند.

کشور مرفه و آباد و شکوفان و پیشرفته ستانی در دستگاه ا داری است که یکی نمونه‌های‌وحشتناك رشوت ستانی در جهان معاصر به شمارمیرود. مسأله ارتشاء ورشوه‌ـ ستانی چنان بیشر مانه در دستگاه **اداری کشور شیوع دارد که کا رد** را به مغز استخوان مردم رسا نیده است. ما موران ومتنفذین محلی برای مردم جز پوست و استخوان چیز دیگری بجا نگذا شته اند .

درباره حیف و میل عواید و سؤ استفاده از بودجه عادی وانکشافی دولت اینقدر کا فیست که چند رقم فیصدی زیرین را به صورت یـك تحقیق تخمینی که وقتا فوقتا،ازطرف متخصصین خارجی و داخلی بصورت یادداشتهای تحریری و شفاهی، به وزارت پلان سپرده شده ارائه کنیم: بطور متوسط تخمینا در حدود چهل فیصد عواید دولت بنابر نظام‌اداری نادرست وسؤ استفاده بهدر میرو د واز نصف دیگر آن در حـدود ٦٥ فیصد بصورت معا شات بمصر ف میر سد.

اکنون بـرای روشن شدن یـك حقیقت تلخ، لازم می افتد که‌منحیث مثال مصارف مجمو عی پلان د و م (مصارف عادی وانکشافی) دو لت‌را برقم ارائه کنیم که آن عبارت‌است از چهل ملیارد و چهار صد ملیون افغانی (تخمینا در حدود ششصد ملیون دالر بر اساس نرخ با زار) (توجه کنید: ششصد ملیون دالر، تقریبا معادل هشت روز مصار ف جنگی امریکا در ویتنام.)

کافیست بگوئیم تاسف آور است ! اکنون خوا ننده عزیز درك می کند که با داشتن این عواید نا چیزدولتی که در حدود نصف آن از طریق کمك های خارجی بدست می آید، چطو ر قسمت اعظم آن را «دیو»بیروکراسی کشور ظالمانه می بلعد و خلق ها ی ما را تحت ظلم و ستمگری و بهره‌ـ کشی بیر حمانه قرار می دهد.

راه علاج فوری و بنیادی:

و طـن محبوب مـا نیا ز مندی‌ـ های شدید و فـوری بیـك تحـول اساسی و بنیادی دارد.

وضع مو جود نمیتواند معا لج درد ها و مشکلات عظیم کشور مـا باشد. و طن ما در پهـلوی دیگـر تحولات اساسی احتیاج بیك تحول وتغییر کیفی واسا سی در دستگاه د ولتی واصلاح عمقی اداری دا رد. زمان بسرعت برق به پیش می رو د، مردم دیگر نمیتوانند این کندی و رکود را تحمل کنند.

ما پیروز خواهیم شد ، زیـرا شکست ما،شکست منطق ،شکست اخلاق‌و راستی است .جهانبینی ما، همچون دوران شباب سعادت آینده همچو طلیعهٔ بهـا ر ی پا بـه جهان می‌نهد !

(....)

دستگاه اداری کشور به انداز ه‌ای کهنه و فا سد گر دیده است که‌حتی امکان‌آنراندارد که باصطلاح رفورم‌ـ های مطروحه نیم بند حکو متها را تعمیل نماید.

بـرا ی ا صلا ح ا سا سـی وبنیادی دستگاه اداری دولت درین مرحلهٔ تاریخی فورمول های آتی راه نجات تلقی میگردد :

ـ باید دستگاه اداری مـا هیـت مردمی داشته باشد و بر مبنای‌اصل نظارت مردم ودادن سر نو شت‌مردم بدست خود شان و تعمیق‌دموکراسی استوار گردد. زیرا تا دستگاه اداری ما به شیوه دمو کراتیك عمل‌ننماید وانعکاس دهنده آر مانهای توده های مردم نباشد، نمیتواند در زمینهٔ‌برش در کار، تحرك در کار و حاصل‌دهی درکار، فعال وبا تقوی باشد.

ایجاد یك نظام نوین اداری ا ز طریق تألیف منطقی مـر کـزیت ـ دموکـراتیك در کار هـای اداری وترتیب درست اصل ر عبری‌عمومی از مرکز، بااصل دادن صلاحیت و اختیا رات وسیع کراتیك برای مناطق ونواحی مختلف کشور، در زمینه‌های رشد اقتصادی، فرهنگی واجتما عی ضروری بشمار میرود. اجرای این امر ایجاب میکند که تجدید نظر در تقسیمات ملکی‌طبق شرایط اقتصادی اجتماعی، کلتوری و غیره درچو کات پلانهای واحد و سر تا سری کشور وتأمین حقوق و آزادیـهای و سیع دموکراتیك مردم ، بـد ون تبعیض بعمل آید.

ـتجدید وقتاًفوقتا تشکیلات‌اداری بر و فق شرا یط و تغییر ا تـی که در او ضاع واحـوال اقـتضا دی، اجتماعی و فـر هنگـی کشور رخ مید هد.

ـ بو جود آوردن مؤسسات‌تولیدی وانتفاعی بر مبنا ی پلان عـمو مـی انکشاف اقتصادی و بسط و توسعه سکتور دولتی اقتصاد و بکارانداختن قوای فعال کشور وتعمیم رشته های جـدیـد و تخصـصـی و آمـو زش تخصص ها ووا گذار کر دن کار به اهل کار، ایجاد حس مسؤو لیت و انضباط وانعطاف پذیری و دا د ن صلاحیت و پـر ورش کادر هـای کاردان، کار بر ، صدیق ، تد و یر کننده، وطن پرست و ترقیخواه .

(ص ٤)

با صدای بلند به‌هرکس بگوی ومژده بده‌که در آینده زندگی زیبا ودرخشان است ، آینده را دوست‌بدارید ، در راه این زندگانی پـر شکوه مجاهدت کنید.... به سو ی‌آینده درخشان پیش تازید وبرا ی رسیدن به‌آن تکاپوکنید وازهیچگونه‌زحمت وتلاش دریغ مدارید ، تاهرچه زود تر از سعادت وکامرانی حیات‌حقیقی آینده برخور دار شوید ...

(....)

از (ص اول)

یکسال دیگر بر رنجهای ...

شدن چند تن از مبا رزان راه آزادی گردید ودر راه مبارزه بخا طرنا مین دموکراسی وپار لمان آزاد و مبارزه علیه استبداد بو جود آمد، در تاریخ مبارزات زهانی بخش‌ودموکرا تیك‌ما از جملهٔ آن سلسله و قایعی است که میتوان آنرا در شرایط جد ید مبارزه ونهضت د مو کرا تیك و ملی کشور «ناقوس بیداری و هوشیاری» اعلام کرد .

این حادثه یکبار دیگر اعتقاد وامید به پیروزی ورر حیه مبارزه جو یی ونیروی شکست ناپذیر مردم دلیر و آزادیخواه و طن ما افغا نستا ن را عمیقتـر و مستـحکمتر بـه اثبات رساند.

بالاخره در نیمه دوم سال گذ شته حکومت بناغلی میوندوال د ر ا ثر مبارزات واعتراضات شدید مر د م وپار لمان محکوم بسقوط و استعفاء گردید و مؤقتی نشد که به اصطلاح سو مین پـلان پنجسالـه (مضحك و نیم بنـد) انـکشاف اقتصا دی واجتماعی(!) افغا نستان را با بودجه نا متـوازن و نـاقص از شـو ری بگذرانـد و در نتیجه بتـا ر یـخ (۲۳ عقرب ۱۳٤٦) حکومت بناغلی اعتمادی تشکیل شد و ظا هراً گویا تغییری در اوضاع کشور بـو جو د آمد....

جریان سـه روز رای اعتـما د بحکومت در ولسی جرگه، کـه ا ز طریق رادیو افغانستان پخش‌گردید، درنوع خودقویترین تر پیبوئی بو د که به نفع مردم افغا نستان مو رد استفاده‌قرارگرفت وروان مشروطه‌ـ خواهان، قهر مانان و شهدای را ه آزادی را شاد ساخت و در نتیجه از یکسو بـاعث افشا گـری ها ی و سیع و بی سا بقه فساد مر من دستگاه ار تجاع واز سوی دیـگر موجب بیداری نسبی شعور سیاسی خلق کشوز ما گردید.

مؤجز اینکه در نیمه دوم سا لی که گذشت، حکومت جدید بو جود آمد و به تعقیب آن بود جه عا دی وانکشافی سال ۱۳٤٦ موردتصویب اکثریت و لسی جر گه قرار گر فت وهم میاتی بسویه عالی به اتحاد ـ شوروی، بمنظورطلب‌کمك‌های‌اقتصادی و فنی ارسال گـردید کـه بـالفعل بانتایج مثبت و عقد قرار داد ها ی مساعد به نفع رشد اقتصاد مـلی وبدون قید وشرط سیا سی بوطن باز گشت وهمچنان استفاده نسبی از آزادی مطبوعات بعد از مبا رزات فرا وان مطرح بحث روز قرارگرفت. گویا بدین ترتیب وضع در ظاهر امر بحالت عادی گرائید...!

معهذالك ا ین ما نور ها نبا ید هشیاری مبارزان بپیشرو وترقیخواه را تضعیف نماید. در ماهیت طبقاتی حکومت و خطوط اساسی آن تاکنون تحول بنظری رخ نداده است.

یگانه راه نجات و پیروزی وحدت واتحاد عمل مدافعان صدیق خلق افـغانستان است، نـه رقا بتهـای مخاصمانه و غیـر اصولی د ر آوان نهضت، کـه نتـا یج غـم انگیز ودرامتیك آ ن در تاریخ مبا ر زا ت ملی ما ودیگر جر یا نات متر قـی جهان معلوم است.

بکمال تأثر خاطر نشان می گردد که در سال گذشته، بد نبال‌سا ل های دیگر، همچنان ثروت های ملی مادست ناخورده ماند و یایك‌قسمت آن مورد سؤ استفا ده نیـرو ها ی استثمارگر داخلی و سود جو یا ن استعمارگر و سر ما یـه دا ر ان خارجی ودلالان داخلی قرار گر فت.

اکثریت عظیم دهقا نان‌افغانستان همچنان بی زمین و کم زمین، د ر بد تر ین شرا یط ، تحت استثما ر و حشیانه حیات بسر بردند. فقر وتنگد ستـی و خا نـه بـدو شی وبی خانمانی در بین ملیو نها نفر از زحمتکشان دهات و کـو چیا ن بپیداد کرد. محرو میت فر هنگی و سیاسی اقوام مختلف کشورهمچنان پابر جا ماند.

حکومت های افغا نستان تا کنون بحل میچیك از تضاد های مو جود در جامعه اقدام نکردند و بالـعکس تضادهای تازه ای آشکار گر دید. بنابر اتخاذ سیاست های غلط مالی و تجاری و تمایلات به اصطلاح‌جانب «حوزه آزاد» و «در های‌باز» و فقدان ا نـتـظـا م و ا دا ر ه صـحیـح کشور مواجه به بحران گر د ید ، ورشد سالم اقتصادی ، سیا سی و اجتماعی را روز بـروز مانـع شد. بحران مزمن اقتصادی، که ازتمایلات تجارت آزاد خارجی و سیا ست رکود اقتصادی سر چشمه می گیرد، روز افـزون گشت. خـطر ر کـود اقتصادی و تورم پولی، سیرصعودی سرسام آور قیمت ها، بخصو ص در زمینه نیاز مندیهای ابتدا یـی واولی مردم ، کمبود مواد مورد نیاز عمومی‌بخصوص‌نان، لباس،دوا،منزل، برهم خوردن روز بر وز مو از نـه صادرات وواردات وموازنه تادیات استعاری و نامطمئن بودن قیمت‌اسعار دربازار سیاه، عدم تدارك سرمایه... وغیرهمه وهمه مظاهری از عدم یك سیاست ملی و مترقـی اقتصا دی است که حکومت مو جود در واقعیت امر در آن دست و پا میزند و د ر ظاهر دفع‌الوقت می نما ید.

حکومت برای ترمیم کسر مخارج بودجه عادی وانکشافی دربن وبست دچار بوده واست. زیرا عوا ید دولت بنابر نفوذ نظام فئو د ا لـی و تو لید فئو دالی، سالانه نا چیز است و کسر بودجه راتأمین کر ده نمیتواند ودر نتیجه، کمبود بو دجه دولت بصورت مزمن مزمن ادا مـه دارد .

توجه کنید! در شرایط وو ضع موجود حل این هـمه تضاد هـا و بحرانات و کندی سطح رشداقتصاد و فر هنگ ناممکن است واز عهـده نیروهای کهنه ومحکوم بـز آو رده شده نمیتواند.

درسال گذشته صنایع محلی وملی همچنان پیشتر رو بفـلاکت رفت . پیشه وران واهل کسبیه و تا جرا ن کوچك ور شکست شدند.

امکانات تحصیلات عالیتر‌متعلمان ومحصلان کشور محدود تر شد . بد بختی ماموران وروشنفکران نجیب وطن پرست کشور تـوأم با عـد م مصئونیت و محرو میت وتشویش از آینده و سعت بیشتر پیدا کرد.

سطح پائین دستمزد های‌کارگران فابریك، معادن و سا ختمانها، فقدان بیمه هـای اجتماعـی و صنـدوق پس انداز زحمتکشان، اتحا دیه های کارگری، بیکاری روز افزون، طبقه کارگر افغانستان را به تیره ر وزی مبتلا ساخته است. طبقات متو سط افغانستان بنابر نفوذ استعمار جدید وسیاست غلط اقتصادی و تجا ر ی دولت درمعرض خطر وور شکستگی قطعی قرار گرفته اند.

عدم مصئونیت جراید آزاد ملی، کنترول و تحد ید مطا بع در د ست دولت و سانسور شدید مطبو عات پابر جاست.

آزادی های مصرحـه در قانـون اساسی بخصوص مصئو نیت ها ی فردی و آزادی های فردی، تشکیل اجتماعات، اتحادیـه ها، احـزاب ، اعتصا بات، تظاهرات ضمانت‌تطبیق ندارد. هنوز حکومت با و جودتظاهر به‌اطاعت از قانون اساسی جر أ ت نمیکند قدمی در راه رفع تضیقا ت ضد دمو کرا تیك بردارد.

خلاصه اینکه: در فر جام ا یـن سال باید هشیا رانه نظارت کرد که درسال ۱۳٤۷ حکومت طبق قا نو ن اساسی کشور و خط مشی خود چه میکند ؟

مبر هن است هر گاه حکو مت از اسلاف خود درس عبرت نیا ندوزد، جلو خود سری ها را نگیرد، جـز ناکامی وافتضاح چیز دیگری درقبال نخواهد داشت.

داموټری، داباغونه ، داقصرونه دابه وسپرې‌یوموږ‌څ دخلکومخکی دچا غلا، دچاتیری، دچا ظلمونه (سلیمان لائق)